

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 788/2017
12.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивоне Антић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 143/10 од 18.01.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 582/16 од 24.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивоне Антић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 143/10 од 18.01.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 582/16 од 24.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 143/10 од 18.01.2016. године, окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ за које је осуђена на казну затвора у трајању од десет месеци, која ће се извршити на тај начин што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује и то у ... у ул. ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, уз примену мере електронског надзора. Том пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљене, док је оштећени ББ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом окривљена АА на основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, док је оштећени ВВ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправних захтева.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 582/16 од 24.10.2016. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу преиначена је пресуда Основног суда у Нишу К 143/10 од 18.01.2016. године у ставу 1. изреке пресуде у погледу одлуке о казни, тако што је апелациони суд окривљену АА због кривичног дела превара из

члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашена кривом осудио на казну затвора у трајању од две године, док су у преосталом делу жалба Основног јавног тужиоца у Нишу, као и жалба браниоца окривљене као неосноване одбијене и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА, адвокат Ивона Антић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање, или пак да исте преиначи тако што ће окривљену ослободити од оптужбе или јој "изрећи казну кућног затвора".

Након што је примерак захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивоне Антић, је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају бранилац окривљене у захтеву као разлог подношења истога само је формално означила да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, при чему није указала због чега сматра да је кривични закон повређен у питању да ли је дело за које се окривљена гони кривично дело, док је у образложењу захтева навела да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљена извршила кривично дело у питању на начин представљен изреком правноснажне пресуде обзиром да није доказана намера окривљене да довођењем у заблуду оштећеног себи или другоме прибави противправну имовинску корист нити је наступила штета на туђој имовини.

По налажењу Врховног касационог суда, изнетим наводима захтева у суштини се оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у погледу извршења кривичног дела у питању.

Потом бранилац окривљене у поднетом захтеву указује да је наведеним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које повреда закона је дозвољено подношење захтева окривљеном, преко браниоца, при чему није указала на који начин је суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, док је у образложењу захтева навела да окривљена није осуђивано лице, да је узоран грађанин, да је самохрана мајка, да је од наведеног извршења дела протекло 10 година, да се сама стара о малолетном детету што на издржавању казне затвора у установи затвореног типа неће моћи, из чега, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 441. став 1. ЗКП, као ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ивоне Антић, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.